

"מאורות שלום"

עלון שבועי שע"י מוסדות קאמרנא בעיה"ק חברון תובב"א
בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

בס"ד פרשת ויקהל פקודי – זכור - מברכין		
כ"ג אדר התשע"ב שנה ו' גיליון 284		
נא לא לקרוא בזמן התפלה – טעון גניזה		
זמני הדלקת הנרות ומוצ"ש		
מוצ"ש	הדלקת נרות	
18:25	17:18	קרית ארבע
18:24	17:12	ירושלים
18:26	17:27	באר שבע
18:26	17:28	תל אביב
לע"נ שמעון עופר בן מאיר ז"ל		

מאורות רבותינו זיע"א

"וַיֵּצֵא מֹשֶׁה וַיַּעֲבִירוּ קוֹל בְּמַחְנֵה לְאמֹר אִישׁ
וְאִשָּׁה אֵל יַעֲשׂוּ עוֹד מְלֶאכֶה לְתַרוּמַת הַקֹּדֶשׁ
וַיִּכְלָא הָעָם מִהִבְיָא" (לו ו).

קבלנו ממרן הבעש"ט זלה"ה, ששמע במתיבתא
דרקיעא, שהוקשה למה התחיל מסכת שבת
בדין העני חייב, והשיבו דקמ"ל דאף לצורך
שבת אין לו לפשוט יד ולהדר אפיתחא, אלא
להאמין ולבטוח בהש"ת, וזה פשט ידו ולכן
העני חייב, ואגב זה מסביר כל הלכה בענין
העני ובעל הבית פטור.

(עצי עדן' מרבינו יצחק אייזיק מקאמרנא)

מאורות הפרשה

לרפואת יעקב נתנאל כלב חי בו דינה
"כאשר צוה ה' את משה" (שמות לט, א)
"... משל למה הדבר דומה? לסכל, שחדר לתוך אוצר התרופות של
רופא, הידוע לכל בתרופותיו המועילות, בשעה שהרופא איננו שם,
ובראותו אנשים רבים, הצובאים על האוצר ההוא מתוך בקשת
רפואות לנפשם, התחיל מוציא אליהם תרופות מתוך הכלים אשר
שם, בלי כל ידיעה בטיב התרופות והכמות, מנה מנה, הראוי לאיש
ואיש – ונמצא זה ממית אנשים באותן התרופות, שיכלו
להועילים..." (הכוזרי מאמר ראשון, עט). ומה ענינו של משל זה
לגבינו? ההיגיון האנושי, מחלתו המתמשכת של האדם עלי אדמות.
הנה מנהל הוא את עולמו בגדרי השכל האנושי, מה מותר ומה
אסור, מחנך את ילדיו על פי ההיגיון אשר מוכר לו והמתבסס על
ימי עולם מדור דור, ואינו שת אל ליבו לבחון האומנם היגיון אנושי
זה אמת הוא או ח"ו הגררות אחר המוכר והידוע ללא הבנה עמוקה
של הדברים. אכן, יש צורך בהשמת גבולות וסייגים ברורים לכל
דבר בחיים, ויתירה מזאת, חובה על האדם להניח הנחות יסוד חד
משמעיות לחייו, שאם לא כך ילך לאיבוד בסבך המציאות ותאבד
דרכו. וכדרכנו נתבונן בפסוק שהובא לעיל "כאשר צוה ה' את
משה". מה התורה באה להשמיענו בחזרה על פסוק זה שוב ושוב
בפרשה [15 פעמים], והרי מן המפורסמות שמשה עשה ככל אשר
ציוה אותו הקב"ה? אלא, שהיינו יכולים לחשוב שהיות ומדובר על
בנין המשכן, שאמור להיות מקום השראת השכינה עבור בני האדם,
הרי יש לבנותו ולסדרו על פי שכל האדם ונוחיותו. ובידוע כשאדם
בונה את ביתו או רוכש דירה מחפש הוא את התנאים הנוחים לו
בחיי היומיום, שאם לא כך לשם מה רוכש הוא את המבנה הנ"ל?
והנה, פלאי פלאות. המשכן שנבנה עבור בני האדם נבנה אך ורק
על פי ה', ואין מקום לשכל האדם חכם ככל שיהיה. השראת שכינה
אינה באה על פי שכל אנושי. קדושה טהרה וברכה באים רק כאשר
היא מתבססת אך ורק על פי ה'. ע"כ חוזרת התורה שוב ושוב
בהדגשה כי כל הנעשה במשכן היה רק עפ"י ה', וכך שורה שכינה
על ישראל. יה"ר שנבנה את בתינו ונחנך את ילדנו ברוח זו בכל
ענין ודבר, ככל אשר ציוה ה' אותנו כן עשינו. אכ"ר.

חדש
עלון "פינוק לשבת" לילדים
בהוצאת בית מדרשנו. ניתן להורידו בקישור
הבא –
http://www.ohrshalom.net/Shabbat_treat.htm

ארגון להתפלל
לרפואת חולי כלל ישראל
למשלוח שמות לתפילה ולהצטרפות
lehitpalel@gmail.com

העלון יוצא
לזכות
לאה בת שרה ומסעוד אשר ערן בן מרים
שיזכו לברכת זרע של קיימא
אכ"ר

"וַיֵּרָא מֹשֶׁה אֶת כָּל הַמְּלָאכָה וְהִנֵּה עֹשׂוֹ אֶתָּה כַּאֲשֶׁר צִוָּה הוֹי"ה בֶּן עֲשׂוֹ וַיִּבְרַךְ אֶתְּם מֹשֶׁה (לט מג).

פירש"י וד"ל: אמר להם, יהי רצון שתשרה השכינה במעשה ידיכם, ויהי נועם ה' אלהינו עלינו וכו'. ולכאורה קשה, וכי כל ישראל עשו את המשכן, הרי רק בצלאל ואהליאב והחכמי לב עשו אותו, ומפני מה אמר משה יה"ר שתשרה שכינה במעשי ידיכם. אלא יש לומר דנרמז כאן דראה משה רבע"ה דהמשכן אינו ניצחי, וגם שני בתי מקדשים כמו שנרמז במש"כ 'משכן משכן'.

ופירש"י ז"ל דנתמשכן בעונותיהם של ישראל, אך בית המקדש המקווה במהרה בימינו, יבנה ע"י התורה והמצוות של כלל ישראל הצדיקים, כדברי רש"י ז"ל עה"פ (שמות טו יז) 'מקדש ה' כוננו ידך'. וזה דאמר משה יה"ר שתשרה שכינה במעשי ידיכם', היינו שבית המקדש המקווה שיבנה ע"י מעשה ידיהם של צדיקים כדברי חכמז"ל (כתובות ה ע"א) גדולים מעשי צדיקים ממעשי שמים וארץ שנאמר 'מקדש ד' כוננו ידך'.

וזהו שבידך להם משה רבינו על לעתיד שתשרה שכינה במעשה ידיכם לבנין השלישי שיבנה ע"י תורה ומצוות של כל בני ישראל.

(פרי חיים' מרבינו חיים יעקב מקאמרנא)

מאורות סיפורי רבותינו זיע"א

וַיַּעַשׂ אֶת מַעֲיַל הָאֶפֶד מַעֲשֵׂה אֶרֶג קָלִיל תְּכֵלֶת (לט כב). פעם אחת, היה חסיד אחד בשם רבי עוזר, והיה סוחר גדול, ועבר ממדינה למדינה לסחור, והנה שמועה שמע על המופתים מחוץ לדרך הטבע של הרה"ק רבינו רבי אליעזר צבי מקאמרנא זי"ע, והתיישב בדעתו להיכנס בעצמו ולראות במו עיניו את מה ששמע, ולאחר שנכח שאכן הכל אמת נשאר חסיד נלהב של הרבי כל ימיו. ובכל פעם שהיה מגיע התחזק יותר ונהיה מקורב יותר לרבי, והיות שהיה ג"כ תלמיד חכם ולמדן, הראה לו הרבי חביבות יתירה, ומשך הזמן נהיה מאחד מהמקורבים ביותר. היה זה סוף חורף שהשלג עוד היה מכסה את כל הדרכים, והנהרות היו קפואים, ור' עוזר החזיק בדרך לרגל מסחרו, והגיע בערב שבת לקאמרנא, ומשום הזמן הדחוק להכין עצמו לכבוד שב"ק, נכנס במהירות לומר לרבי שלום, ולהמשיך בהכנות לשבת, אבל נראה היה לו שהרבי הוא בפנים זועפות, חשב כנראה שזה מרוב טרדות של ער"ש. בליל שבת הגיע ר' עוזר לטיש וכן בבוקר, והרבי לא הראה לו פנים אליו, במוצאי שבת לפני סעודת מלוה מלכה כשרצה להיכנס לקבל ברכת פרידה, אמר לו המשמש, שהרבי טרוד בענין חשוב ואינו יכול לקבלו, אבל רוצה הוא שתישאר לסעודת מלוה מלכה. וכך היה כשהרבי נכנס למלוה מלכה וראה אותו, אמר לו תיסע לשלום ואל תשכח לקחת את החבילה שהמשמש ייתן לך, זה מעיל קל סך הכל. ר' עוזר יוצא לדרך עם העגלה, ובעל העגלה נוסע יום ולילה, היות ביום שני בבוקר יש לו פגישה חשובה עם סוחר גדול, ויהי ביום ראשון בלילה כשעבר נהר קפוא, פתאום נשבר הקרח והעגלה, ובעל העגלה עם ר' עוזר נפלו לתוך הנהר, בעל העגלה הוריד מיד את מעיל הפרוה שלו - פעלץ, ומנסה להוציא את הסוסים אבל ללא הצלחה, ר' עוזר ראה את המצב שנקלע ומוריד גם הוא את הפעלץ, ואז ראה את החבילה ששלח איתו הרבי, מיד לבש את המעיל ולובשו והרגיש קלילות מיוחדת ובמהירות הגיע מעבר לנהר, והלך מהר לישוב, וביקש לעזור לו לחלוץ את בעל העגלה, אבל כבר היה מאוחר. לאחר שהגיע שוב לרבי ולפני שפתח את פיו אמר לו הצדיק: נו אמרתי לך שהמעיל קל... והוסיף הצדיק ואמר 'תפילה עושה מחצה' לגמרי לבטל את הגזירה לא יכולתי אבל אותך להציל את זה פעלתי בעזר ה'.

העלון יוצא לעילוי נשמת

משה בן יוסף	נעמי בת חיים	שרה בת חיים	אברהם בן חיים	ציון בן אברהם	עזרא בן יוסף	אברהם בן יוסף
ז"ל	ז"ל	ז"ל	ז"ל	ז"ל	ז"ל	ז"ל

נשמתו להקדיש עלונים ושיעורי תורה ללא שום תמורה - צור קשר בדוא"ל - info@ohrshalom.net